

odbor veřejné správy a eGovernmentu
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 7009-3/VEG-2013

Praha 22. ledna 2013
Počet listů: 3

Vážený pan
Jiří Michal
starosta
Obecní úřad Černolice
Černolice
(na vědomí: odbor dozoru a kontroly veřejné správy)

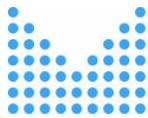
Stanovisko k místnímu referendu v obci Černolice

K č. j.: MV-145314-6/ODK-2012

K Vašemu dopisu, který byl Ministerstvu vnitra, odboru veřejné správy a eGovernmentu, doručen v elektronické podobě, lze stručně uvést následující.

K Vaší otázce „Když jsme ve fázi, kdy zastupitelstvo obce bude projednávat vydání územního plánu, tzn., že kdy již byly vypořádány námítky vznesené v úředním veřejném projednávání, je naší povinností odložit vydání územního plánu, pokud občané podali návrh na uspořádání místního referenda splňujícího všechny náležitosti?“

V případě vydávání územního plánu má zastupitelstvo obce postavení správního orgánu. Zastupitelstvo obce vydává územní plán v samostatné působnosti podle § 6 odst. 5 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a to formou opatření obecné povahy (viz § 43 odst. 4 stavebního zákona). V takovém případě lze říci, že zastupitelstvo je v postavení správního orgánu, neboť jak plyne z § 171 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), opatření obecné povahy vydává pouze správní orgán. [Viz k tomuto podrobněji také 2. vydání komentáře ke Správnímu řádu od Josefa Vedrala, str. 227, kde je uvedeno, že: „Zastupitelstvo obce či kraje může mít přitom i postavení správního orgánu podle správního řádu, např. pokud rozhoduje o vydání opatření obecné povahy (územní plány v případě obcí, zásady územního rozvoje v případě krajů – viz § 6 odst. 5 a § 7 odst. 5 stavebního zákona) a veřejné ústní jednání v rámci správního řízení lze svým způsobem přirovnat k veřejnému jednání zastupitelstva obce.“]

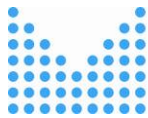
Pokud jde o to, zda je možné v dané věci konat místní referendum, lze pouze obecně odkázat na příslušnou judikaturu, zejména na náleží Ústavního soudu ze dne 13. března 2007, sp. zn. I. ÚS 101/05 (*Z tohoto náleží vyplývá, že pokud je územní plán ve stadiu návrhu, nebrání konání místního referenda ani § 7 písm. e). V posuzované věci tomu tak bylo, neboť návrh na konání referenda byl podán v době, kdy byl územní plán teprve ve stadiu návrhu.*) a z poslední doby na usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 5. listopadu 2012, sp. zn. 57A 75/2012.

Rovněž lze obecně poukázat na Usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 31. 8. 2006 sp. zn. II. ÚS 706/04 „*Hlavní účel zákona o místním referendu je nutno spatřovat v možnosti občanů nahradit ve stanovených případech (v tomto případě negativně definovaných) svým rozhodnutím rozhodnutí svých zastupitelů. Jinak řečeno - slovy Listiny - podílet se na konkrétním rozhodnutí přímo a nikoli (jako ve standardní většině případů) pouze prostřednictvím svých volených zástupců. Aplikací zákona o místním referendu tak mohou občané svým rozhodnutím učiněným v referendu nahradit vybrané rozhodnutí místní samosprávy, které by za normálních okolností bylo rozhodnuto volenými zástupci obce. Místní referendum proto může z povahy věci být vypsáno pouze o otázkách, o nichž by byli oprávněni rozhodovat volení zástupci obce, neboť rozhodnutí přijaté v místním referendu toto rozhodnutí nahrazuje. Vypsání otázky, o níž samospráva není oprávněna rozhodnout, je proto z logiky věci vyloučeno.*“

Z předložené dokumentace je zřejmé, že dne 19. prosince 2012 byl na Obecní úřad Černolice doručen Návrh přípravného výboru na vyhlášení místního referenda v obci Černolice, týkající se schválení územního plánu (dále jen „Návrh“). Téhož dne byl zmocněnec přípravného výboru vyrozuměn o tom, že Návrh byl obecním úřadem shledán bezvadným.

Dne 19. prosince 2012 se konalo veřejné zasedání zastupitelstva obce. Starosta obce Návrh, v souladu s § 12 odst. 4 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o místním referendu“), předložil zastupitelstvu obce k projednání, zastupitelstvo obce však usnesením schválilo program zasedání v takovém znění, že nejprve rozhodovalo o schválení územního plánu a až poté o samotném Návrhu.

Usnesením zastupitelstva obce byl územní plán schválen a Návrh posléze zamítnut. Většina hlasujících členů zastupitelstva obce se přiklonila k názoru, že v této fázi projednávání územního plánu se referendum konat nemůže, neboť jde o správní řízení. Správním řízením (respektive „zvláštním řízením“) však je pouze postup při vydávání územního plánu formou opatření obecné povahy [územní plán se podle § 43 odst. 4 stavebního zákona, vydává formou opatření obecné povahy podle správního řádu], nikoli tomuto vydání bezprostředně předcházející proces jeho schvalování.

Krajský soud v Praze ve svém usnesení ze dne 30. 7. 2010, sp. zn. 44 A 62/2010, publikovaným pod č. 2158/2010 Sb. NSS konstatoval, že „z § 6 odst. 5 stavebního zákona vyplývá, že zastupitelstvo obce v samostatné působnosti, pokud jde o územní plán, rozhoduje o jeho pořízení, zadání návrhu, případně pokynů pro jeho zpracování a konečně o jeho vydání. Formou opatření obecné povahy podle správního řádu se vydává pouze územní plán obce (§ 43 odst. 4 věty čtvrté stavebního zákona).“

Vzhledem ke skutečnosti, že pokud by o vyhlášení místního referenda bylo rozhodnuto dříve, nežli bylo hlasováno o schválení územního plánu, muselo by být místo schválení územního plánu vyhlášeno předmětné místní referendum, nelze jinak než odkázat na nález Ústavního soudu ze dne 13. března 2007, sp. zn. I. ÚS 101/05. Zákon o místním referendu ve svém § 13 sice nestanoví výslovně prioritu rozhodnutí o vyhlášení místního referenda na pořadu jednání „nejbližšího zasedání zastupitelstva“, nicméně pokud je o schválení návrhu územního plánu (o kterém šlo konat místní referendum) nakonec rozhodnuto na tom samém zasedání zastupitelstva, nejde sice o výslovné porušení konkrétního ustanovení zákona o místním referendu, bezesporu však jde o jednoznačné hrubé nerespektování ducha této právní úpravy a judikatury Ústavního soudu ČR vztahující se k obdobným případům. Zastupitelstvo obce mělo o vyhlášení místního referenda rozhodnout dříve, než o schválení územního plánu, přičemž poté mělo být vyčkáno výsledku místního referenda a teprve v souladu s tímto výsledkem mělo dojít ke schválení územního plánu

Vzhledem k tomu, že nám není zatím známo, jak v této konkrétní věci o možném konání sporného místního referenda v obci Černolice rozhodl místně příslušný krajský správní soud, na který se obrátil přípravný výbor, doporučujeme odboru dozoru a kontroly veřejné správy zvolit další postup v souladu s právním názorem krajského soudu, jakmile bude tento názor znám.

Výklad poskytnutý Ministerstvem vnitra v rámci metodické pomoci není právně závazný pro jiné orgány veřejné správy či pro občany a je vždy pouze doporučujícího charakteru.

Mgr. Jarmila Marta Šmardová
ředitelka odboru
podepsáno elektronicky

Vyřizuje: Mgr. Rudolf Rys
tel. č.: 974 816 640
e-mail: rudolf.rys@mvcv.cz